

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/69/2016
Identifikačné číslo spisu: 6114010630
Dátum vydania rozhodnutia: 10.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6114010630.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov Petra Krajčoviča a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. novembra 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného L. Q., pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1, písm. e/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného L. Q. proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 2. júla 2014, sp. zn. 3T/47/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. Q. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3T/47/2014, z 2. júla 2014 bol obvinený L. Q. uznaný za vinného v bode 1/ pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1, písm. e/ Tr. zák. a v bode 2/, 3/ z pokračujúceho zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a z pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/, ods. 3, písm. b/ Tr. zák. v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 3. februára 2014 v čase okolo 11.30 hod v Banskej Bystrici na Ulici Cesta k Smrečine na chodníku za podchodom pod železničnou traťou pre chodcov v smere na Uhlisko, pristúpil k poškodenému J. L., nar. XX. J. XXXX, bytom Q. Q., Y. X, ktorý v tom čase v týchto miestach prechádzal a smeroval z autobusovej stanice na Golianovu ulicu, pričom ho chytil rukou v oblasti krku za oblečenie a pritlačil ho o tam sa nachádzajúce kovové zábradlie a uviedol „zabijem ťa naval peniaze“ a druhou rukou mu vytiahol z bundy mobilný telefón zn. Nokia, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, krabičku cigariet ako aj drobné kovové mince v nominálnej hodnote približne 4 €, pričom následne z miesta činu ušiel preč, čím týmto svojím konaním spôsobil poškodenému škodu odcudzením predmetných vecí vo výške 39,53 €, pričom k jeho poraneniu nedošlo,

2/ dňa 20. decembra 2013 v presne nezistenom čase pod vplyvom alkoholu neoprávnene vnikol do rodinného domu na adrese F.. XXX/X, P. A., v ktorom bývala poškodená L. Q., nar. X. T. XXXX a to takým spôsobom, že vybil sklenenú výplň na vchodových dverách, odomkol si kľúčom, ktorý bol zasunutý v uzamykacom mechanizme dverí z vnútornej strany, vošiel dnu do priestorov kuchyne a z tu zavesenej tašky vybral peňaženku s obsahom 30 €, čím týmto konaním poškodenej L. Q. spôsobil škodu krádežou peňaženky a hotovosti vo výške 40,65 €, hoci bol za krádež tovaru v Obchodnom dome Billa na Robotníckej ulici č. 2 v Banskej Bystrici postihnutý dňa 4. októbra 2013 Obvodným oddelením PZ Banská Bystrica - východ blokovou pokutou č. 16047553 vo výške 20 € a za krádež tovaru v Obchodnom dome Kaufland na ulici 29. augusta č. 63 v Banskej Bystrici zo dňa 30. januára 2012 bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č. 1T/35/2012 zo dňa 4. apríla 2012, právoplatným dňa 21. apríla 2012,

3/ dňa 31. decembra 2013 v čase medzi 19.00 hod a 20.22 hod neoprávnene vnikol do rodinného domu na adrese F.. XXX/X, P. A., v ktorom bývala poškodená L. Q., nar. X. T. XXXX a to takým spôsobom, že povytrhával latky na vchodových dverách, následne cez tento otvor vošiel dnu do priestorov kuchyne, kde hľadal peniaze, avšak potom, čo peniaze v priestoroch kuchyne nenašiel z tohto domu odišiel, čím týmto konaním poškodenej J. Q., nar. X. M. XXXX. spôsobil škodu poškodením vchodových dverí vo výške 70 €, hoci bol za krádež tovaru v Obchodnom dome Billa na Robotníckej ulici č. 2 v Banskej Bystrici postihnutý dňa 4. októbra 2013 Obvodným oddelením PZ Banská Bystrica - východ blokovou pokutou č. 16047553 vo výške 20 € a za krádež tovaru v Obchodnom dome Kaufland na ulici 29. augusta č. 63 v Banskej Bystrici zo dňa 30. januára 2012 bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č. 1T/35/2012 zo dňa 4. apríla 2012, právoplatným dňa 21. apríla 2012.

Za to mu bol podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. m/, písm. h/, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4, § 41 ods. 2 Tr. zákona, uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (siedmych) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol na výkon trestu zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenej J. Q., nar. XX. M.. XXXX, bytom G. XXXX/XX., Q. Q.kodu vo výške 110,53 €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená J. Q., nar. XX. M.. XXXX, bytom G. XXXX/XX., Q. Q. so zvyškom škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie obvinený L. Q. prostredníctvom obhajkyne JUDr. Kataríny Šulejovej.

V dovolaní k skutkovým okolnostiam skutku obvinený uviedol, že sa ku všetkému priznáva a teda žiadal prokurátora, aby začal konanie o vine a treste. Prokurátor podal dňa 20. júna 2014 na súd návrh na schválenie dohody o vine a treste, pričom súd uvedenú dohodu schválil.

Obvinený si však až následne uvedomil, že vyslovil svoju vinu, hoci uviedol, že bol zadržaný policajnou hliadkou a predvedený pred vyšetrovateľa, ktorý na neho vyvíjal psychický nátlak k jeho priznaniu.

Ešte v ten deň večer bol teda vyšetrovateľom vypočutý napriek tomu, že bol značne pod vplyvom alkoholu.

Obvinený nepoprel, že sa u neho našli veci, ktoré odcudzil, pričom však tieto veci mu odovzdal svedok D. R., aby ich u seba schoval. Práve D. R. celé spáchanie skutku zvalil na obvineného, pričom obvinený sa ku skutku priznal, nakoľko D. R. sa vyhrážal, že spolu so svojimi bratmi ublíži rodine obvineného,

čo vzbudilo u neho obavy a teda sa ku skutku priznal v celom rozsahu napriek tomu, že tento nespáchal.

Z uvedeného dôvodu - z obavy pred svedkom R. obvinený už v prípravnom konaní vypovedal tak, že z týchto výpovedí nevyplývalo, že by bol k výpovedi donútený.

Prokurátor sa k dovolaniu vyjadril tak, že konanie, vrátane prípravného bolo vykonané zákonným spôsobom. Obvinený mal od počiatku tohto konania obhajcu, v prítomnosti ktorého sa k spáchaniu skutkov priznal a zopakoval to i pred súdom. Dovolanie obvineného a tvrdenie, že sa k činu priznal pod nátlakom považuje za spôsob obhajoby a vzhľadom na nepreukázanie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. navrhuje dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Napriek tomu, že neboli splnené podmienky pre prípustnosť dovolania uvedené v § 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por., pretože dovolanie síce bolo podané proti rozsudku, avšak nie za splnenia podmienky uvedenej v § 334 ods. 4, veta druhá Tr. por. a nebola tiež splnená podmienka, podania riadneho opravného prostriedku, o ktorom bolo rozhodnuté, uvedená v § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., preskúmal dovolací súd, či nebolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu obvineného, pre zmienku, v dovolaní, o nátlaku zo strany vyšetrovateľa na obvineného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že obvinený L. Q. nebol vypočutý ako obvinený pred sudcom 5. februára 2014, pretože využil svoje právo a odmietol vypovedať (č. l. 35). Rovnako toto právo využil i pred vyšetrovateľom, toho istého dňa (č. l. 45). Dňa 24. februára 2014, kedy už určite nebol pod vplyvom alkoholu (ako namietal v dovolaní), bol vyšetrovateľom vypočutý za prítomnosti obhajkyne. Priznal spáchanie skutku, pričom neoznačoval D. R. ako osobu, ktorá by dala podnet na lúpežné prepadnutie poškodeného, ani ho k takému konaniu nenútila. D. R. ho mal počas lúpežného prepadnutia čakať na druhej strane cesty, oproti miestu, kde sa lúpež odohrávala, bez toho, aby sa jej aktívne zúčastnila. D. R. mal len zakričať, ...“idú ľudia!“ Rovnako v konaní o dohode o vine a treste sa priznal k spáchanému skutku, bez tohto, aby označoval niekoho iného za jeho páchatel'a alebo tvrdil, že bol na neho vyvíjaný nátlak zo strany vyšetrovateľa (č. l. 277). Taktiež pred súdom pri schvaľovaní dohody o vine a treste odpovedal na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 Tr. por. kladne (č. l. 294-295).

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací nezistiac zásadné porušenie práva na obhajobu obvineného L. Q. a naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. Q., podľa § 382 písm. c/ Tr. por., odmietol.

Dovolací súd k dôvodu, že na obvineného mal vyvíjať nátlak D. R., aby sa priznal ku skutku, ktorý nespáchal, dodáva, že ak by bolo preukázané toto tvrdenie obvineného, išlo by o dôvod, ktorý by mohol byť podkladom pre podanie návrhu na povolenie obnovy konania, nie však na podanie dovolania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.